

А колко се е подобрилъ свѣтътъ? Ни най-малко. Само любовта е, която може да внесе благородни елементи въ човѣшката душа. И наказанието ползува дотолкова, доколкото е наложено отъ любовъ да се изкоренятъ лошитѣ нѣща. Но онзи, който чрѣзъ своята операция рѣже здраво месо, не е уменъ хирургъ, а глупавъ. Слѣдователно, когато дойдете въ живота, ето какво трѣбва да правите: да съблюдавате основния законъ — между вашия умъ и вашето сърце да има равновѣсие.

Мнозина се съмнѣватъ да-ли има Богъ. Нѣкои отъ васъ ще кажатъ: „Вѣрваме, че има“. Но, ако ви поставѣха на мѣстото на Иосифа, щѣхте да кажете: „Ако имаше Богъ, нѣмаше да ме тури въ затвора. Да ме вземе отъ баща ми, отъ майка ми, братята да ме продадатъ — туй Богъ ли е? Не вѣрвамъ“. Трѣбва да приемате всички страдания отъ Божията ржка и, когато дойдатъ, трѣбва да се радвате: страданията сж ония камъни, съ които ще издигнете стѣпалата на вашата кжша; тѣ ще образуватъ вашия характеръ; тѣ сж съединителната нишка между човѣка и Бога; само чрѣзъ тѣхъ може да се мине отъ единъ свѣтъ въ други подобъръ. И по-добро нѣщо отъ страданията за вашето издигане нѣма въ този свѣтъ. Дѣйстви-телно, вамъ сж противни страданията, но въ сжщ-ность тѣ сж най-голѣмитѣ благословения. Когато една душа е страдала дълго врѣме, страданията ще дадатъ своя плодъ, и тя ще почне да се радва. Ако коренитѣ на дърветата не изсмукваха соковетѣ, щѣхме ли да се ползуваме отъ сладки плодове. Ако майката не страдаше, ако не носѣше въ утробата си, би ли имала дѣтенце да му се радва? Ако